

godt kan lide, f.eks. det der om, at man på en eller anden led kan få mulighed for at pleje sine handicappede, men ikke i den form, som det foreligger i.

Så vil jeg stadig væk klandre SF lidt for – det var måske det, der gjorde, at det pludselig hed sig, at det var os andre, der havde beton – at man ikke har undersøgt alle de forskellige dele, som nu er kommet frem her. Der er mange ender, der er i gang. Hvordan får vi dem til at nå sammen?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil så fortsætte, hvor den sidste ordfører slap. Det kan jo være, det er mit ørevoks, der har været noget i vejen med.

Hr. Villy Søvnald nævnte, at 170.000 nye – vistnok – børneinstitutionspladser var oprettet her inden for de sidste årtier, men der er trods alt stadig væk kommuner, der ikke overholder deres pasningsgaranti, sådan at når kvinder har haft deres barselorlov, må de tage forældreorlov i forlængelse deraf i håbet om, at der så bliver en plads.

Man kunne tro, at det måske også kunne blive sådan i nogle kommuner med hensyn til plejehjemspladserne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til hr. Kirkegaard: Med hensyn til boremaskinen vil jeg sige, at det kan godt være, vi skal lave et udlån i stedet for, for de der »sale and lease back«-arrangementer anser vi jo til dels for at være ren spekulation.

Så forstår jeg på fru Else Winther Andersen, at forslaget er for lidt detaljeret. Nu har jeg prøvet nogle gange at lave forslag. Jeg synes, problemet er, at nogle gange er de for detaljerede, får jeg at vide, og i dag er det så for lidt detaljeret. Det er jo svært at ramme lige præcis på ulige datoer på den rette måde, men lad det nu ligge, for det er jo ikke et afgørende punkt. Hvis detaljeringsgraden er et problem, så fremsætter man normalt et beslutningsforslag, hvor man får drøftet principper. Det har vi så gjort i dag.

Hvis der er enighed om principperne, så er der en stribe detaljer, som bedst hører til under et udvalgsarbejde. Der er dele af det, som er et forhandlingsstof med arbejdsmarkedets parter, med Kommunernes Landsforening osv., osv., så det skal ikke skille os ad.

Til CD's ordfører vil jeg sige: Det er rigtigt, at alle kommuner ikke har nået det her. Jeg brugte det bare som eksempel på, at her har vi så en situation, hvor der har været en samtidighed af orlovsordninger og en voldsom udbygning af den offentlige aktivitet. Jeg deler da helt den opfattelse, at vi burde have været videre, og at vi burde have været færdige med den udbygning. Fra SF's side vil vi også gerne være med til at udstyre forældre med en egentlig ret til at få passet deres børn. Men jeg brugte det alene som eksempel på, at orlovsordningen på det punkt ikke har betydet nedbygning af den offentlige aktivitet, tværtimod.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om legitimationskort til alle i ældreplejen.

Af Inge Refshauge (DF) m.fl.
(Fremsat 28/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Forslagsstilleren ønsker, at der gøres en indsats for at sikre vore ældre medborgere mod at blive udsat for de såkaldte tricktyve. Det sker ved, at de foregiver at være hjemmehjælpere og dermed skaffer sig adgang til de svages og ældres hjem.

Ifølge beslutningsforslaget skal det ske ved, at man kan indføre et ensartet og også landsdækkende legitimationskort til brug for ansatte